RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 90.263 van 17 oktober 2000
in de zaak A. 93.273/XII-2681.

In zake : Marc VAN GENEUGDEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. DE GENDT,
kantoor houdende te BREE,
Bocholterstraat 14

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

tussenkomende partij :

Rudi SCHELLINGEN,
die woonplaats kiest bij
advocaten P. ENGELS en W. SLOSSE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Amerikalei 73.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc VAN GENEUGDEN op 5 juli 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 16 april 2000 waarbij Rudi SCHELLINGEN wordt benoemd tot politiecommissaris te Zutendaal;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 oktober 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. MOERMANS, die loco advocaat W. DE GENDT verschijnt voor verzoeker, van adjunct-adviseur I. DE PAEPE, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaten P. ENGELS en W. SLOSSE, die verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Rudi SCHELLINGEN met een verzoekschrift van 1 augustus 2000 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is sinds 1 september 1993 in dienst van de politie van de gemeente Zutendaal als aspirant-veldwachter. Hij is er op 7 november 1994 vast benoemd als veldwachter. De tussenkomende partij is sinds 1 september 1989 als politieagent in dienst getreden van de gemeentepolitie van de stad Genk. Hij is er op 1 maart 1998 bevorderd tot inspecteur van politie.

1.2. Op 24 april 1997 besluit de gemeenteraad van Zutendaal het politiekorps van de gemeente naar het stedelijk type over te schakelen. Op 24 september 1998 besluit de gemeenteraad de betrekking van politiecommissaris vacant te verklaren. Blijkens de bijzondere benoemingsvoorwaarden moeten de kandidaten "slagen in een aanwervingsexamen".

1.3. Vijf personen stellen zich kandidaat voor de betrekking. Onder hen verzoeker en de tussenkomende partij. Zij slagen in het examen : verzoeker behaalt een eindtotaal van 64 punten op 100 (beroepsproef : 24/40 en assessment-training : 40/60); de tussenkomende partij 75 op 100 (beroepsproef : 31/40 en assessment-training : 44/60). Nog een derde kandidaat slaagt in het examen.

1.4. Op 23 september 1999 maakt de gemeenteraad van Zutendaal een keuze onder de drie kandidaten. Hij draagt verzoeker als eerste en de tussenkomende partij als tweede kandidaat voor de benoeming voor. Uit de motivering blijkt dat de gemeenteraad oog heeft gehad voor de getuigschriften waarover de kandidaten beschikten (verzoeker : brevet van officier van gemeentepolitie; tussenkomende partij: brevet van commissaris en adjunct-commissaris), voor het feit dat verzoeker "sedert 1982 in dienst was bij het corps van de rijkswacht en sedert 1 september 1993 in dienst is bij de gemeentepolitie van Zutendaal en er sedert 1 september 1995 dient als waarnemend korpschef", dat "de twee andere kandidaten dienst doen in een groot politiekorps" en dat "het politiekorps van Zutendaal van omvang eerder een klein korps te noemen is".

De burgemeester van Zutendaal draagt geen bijkomende kandidaat voor.

1.5. Beide voorgedragen kandidaten krijgen een gunstig advies van hun administratieve overste. De

provinciegouverneur van Limburg geeft op 10 december 1999 een "zeer gunstig advies" voor de kandidatuur van de tussenkomende partij; verzoekers kandidatuur daarentegen krijgt een "matig gunstig" advies. De gouverneur gaat uit van de bekommernis dat een politiekorps geleid moet worden door "een zo degelijk mogelijke politiecommissaris". Zij stelt vast dat de gemeenteraad bij zijn voordracht geen motivering gegeven heeft voor het voorbijgaan aan de betere examenuitslag van de tussenkomende partij en dat, aangezien de nieuwe commissaris zal moeten werken in de IPZ/zone Zutendaal-Genk, de verwijzing naar het dienen in een klein korps "een merkwaardige motivering" is. Zij komt dan tot de concrete beoordeling van de beide kandidaten en besluit de voordracht van de gemeenteraad om te wisselen.

De procureur des Konings te Tongeren beoordeelt het werk van verzoeker gunstig; voor de tussenkomende partij sluit hij zich aan bij het advies van de hoofdcommissaris van politie van Genk. De procureur-generaal bij het Hof van beroep te Antwerpen sluit zich aan bij dat advies van de procureur des Konings en deelt mede dat er haars inziens geen reden is om de volgorde van de voordracht van de gemeenteraad te wijzigen.

1.6. Met het bestreden koninklijk besluit van 16 april 2000 wordt de tussenkomende partij tot politiecommissaris te Zutendaal benoemd.

Het besluit wordt met een brief van 3 mei 2000 verzonden naar de burgemeester van de gemeente Zutendaal, die het op 8 mei 2000 ten huize van verzoeker laat aanbieden. Het wordt op 11 mei 2000 bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig moreel en financieel nadeel aanvoert; dat hij het financieel nadeel legt in het ontberen van een waarnemingstoelage van 33.467 BEF of 40% van zijn inkomen; dat hij met betrekking tot het moreel nadeel volgende elementen belicht: 1) hij heeft de laatste vijf jaar het korps van Zutendaal "succesvol geleid" als waarnemend korpschef maar moet voortaan werken onder het rechtstreeks gezag van de tussenkomende partij; die samenwerking verloopt stroef en de tussenkomende partij laat geen gelegenheid voorbij gaan om hem te treiteren (opmerkingen -ook naar de buitenwereld toe- over zijn werk, controle van zijn computerbestanden, openen van zijn post, herschikken van zijn methode van werken); dat is zeer frustrerend en ondermijnt het gezag en aanzien dat hij heeft opgebouwd; 2) de benoeming van de tussenkomende partij, versterkt door uitlatingen in de pers, tast zijn aanzien in zijn dorp in grote mate aan en dat belast zijn sociale relaties zozeer dat een vernietigingsarrest alleen dat nadeel niet kan goedmaken; 3) het advies van de gouverneur over zijn persoon, zoals in het bestreden besluit geciteerd, heeft tot gevolg dat hij elke kans op promotie ziet teloorgaan want hij wordt er afgeschilderd als ondynamisch, niet creatief, gelaten en sceptisch en gebrekkig in zijn begeestering bij het leidinggeven;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen antwoordt dat verzoeker niet aantoont dat het financieel nadeel zo groot is dat het niet louter financieel meer is; dat zij met betrekking tot het moreel nadeel betoogt wat volgt : in het algemeen wordt een moreel nadeel volledig hersteld door een vernietigingsarrest en het nadeel veroorzaakt door het teleurstellen van verwachtingen wordt hoe dan ook niet hersteld door een schorsingsarrest; het risico om onder het gezag van een ander persoon te moeten werken is inherent aan elke benoeming na keuze en daarenboven is de tussenkomende partij niet de ondergeschikte van verzoeker, maar is hij een kandidaat uit een andere gemeente; verzoeker bewijst het bestaan van pesterijen niet; het teloorgaan van het aanzien in het dorp wordt niet bewezen; verwijzingen naar het advies van de provinciegouverneur is geen bron van nadeel want het in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakte uittrekstel uit het benoemingsbesluit bevat die vermelding niet, die vermelding is het gevolg van de verplichting om een benoemingsbesluit formeel te motiveren en daarenboven kan verzoeker, met het oog op toekomstige benoemingen, de beoordeling van de provinciegouverneur te zijnen opzichte ombuigen;

Overwegende dat de tussenkomende partij daaraan toevoegt dat over de wijze waarop zij het politiekorps van Zutendaal leidt geen enkele opmerking kan gemaakt wordt en dat verzoeker, die niet wil weten van een deugdelijke samenwerking, zelf oorzaak is van het nadeel dat hij meent te zien in het optreden van de tussenkomende partij; dat zij voorts uiteenzet dat het teloorgaan van het aanzien van verzoeker niet bewezen wordt (hij is niet teruggezet maar is altijd politieagent-brigadier gebleven) en dat het nadeel verbonden met het advies van de provinciegouverneur niet voortspruit uit het bestreden besluit terwijl het ook geen toekomstige promotie onmogelijk maakt, bijvoorbeeld

wanneer hij niet zal geconfronteerd worden met een kandidaat met verdiensten zoals die van de tussenkomende partij;

3.3. Overwegende dat de verwerende partij wordt gevolgd wat betreft haar weerlegging van het financieel nadeel;

Overwegende, wat betreft het moreel nadeel voortvloeiend uit het feit dat verzoeker nu moet werken onder het bevel van een andere korpsoverste, dat de tussenkomende partij er terecht op wijst dat zij voordien niet de ondergeschikte van verzoeker was maar dat zij als politieambtenaar uit een andere gemeente met gunstig resultaat deelgenomen heeft aan de selectie voor een korpsoverste in Zutendaal; dat wat daaruit voor verzoeker als nadeel voortvloeit te herleiden is tot de onmogelijkheid om verder korpschef van de politie in Zutendaal te zijn; dat evenwel zulk nadeel niet zozeer in verband moet worden gebracht met de benoeming van de tussenkomende partij maar veeleer aan de aanpassing van het administratief kader en aan het openstellen van de betrekking van politiecommissaris voor buitenstaanders, waaruit volgt dat elke kandidaat het risico loopt door anderen voorbijgestoken te worden;

Overwegende dat, waar verzoeker het nadeel legt in de wijze waarop de tussenkomende partij hem sinds zijn indiensttreding behandelt, dat de burgemeester van Zutendaal in een verklaring van 19 juli 2000 inderdaad bevestigt dat de tussenkomende partij het politiekorps "in optimale omstandigheden laat verlopen" en het politiepersoneel zonder onderscheid behandelt; dat die verklaring van de verantwoordelijke persoon voor de administratieve politie in de gemeente de Raad van State tot de overtuiging brengt dat verzoekers uiteenzetting sterk overtrokken is en mogelijk ingegeven door zijn eigen rancune wegens zijn niet-benoeming;

Overwegende dat niet wordt ingezien op welke wijze het bekend worden in de gemeente van de benoeming tot korpschef van de tussenkomende partij -een politieambtenaar uit een andere gemeente wiens verdiensten verzoeker niet ontkent- het aanzien van verzoeker in de gemeente dermate kan aantasten dat zijn sociale relaties er gaan onder lijden; dat minstens verzoeker in gebreke blijft concrete bewijzen ter zake voor te leggen;

Overwegende dat de gouverneur van de provincie geen negatief advies over verzoeker uitgebracht heeft; dat zij op grond van concrete gegevens vastgesteld heeft dat verzoeker minder geschikt was voor de functie van politiecommissaris in Zutendaal terwijl de tussenkomende partij haar zeer geschikt leek voor die betrekking; dat verzoeker, geplaatst voor andere omstandigheden of geconfronteerd met andere personen, nog alle mogelijkheden heeft om met gunstig gevolg mee te dingen naar een of andere benoeming;

Overwegende dat verzoeker het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aantoont; dat de vordering om die reden wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Rudi SCHELLINGEN in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien oktober 2000, door :

de HH.	A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **A. VANDENDRIESSCHE.**